

Thơ Dài

Vườn xuân chẳng có bướm vàng,
Đêm xuân còn đượm bên nàng Thủy Tiên,
Nắng xuân chẳng ấm mọi miền,
Ngày xuân nhớ bạn ưu phiền chón nao.

Ta từ dạo ấy xôn xao,
Nửa chùng xuân gầy gánh đào non tiên,
Ta đi quảy gánh ưu phiền,
Xin đừng hờn nhé bạn hiền năm xưa.

Bây giờ trời lại đổ mưa,
Lòng ta lại nhớ vườn xưa của mình,
Đầy hoa đầy bướm đầy tình ,
Đêm xuân đầy mộng đôi mình ở trong.

Dã-Thảo Quế Trần.
Sydney 1984.

Dưới đây là bài thơ của người “Bạn Hiền Năm Xưa” qua Úc thăm con, hoá lại bài thơ “Thơ Dài” của Dã Thảo đăng trong nguyệt san Thế Hệ Mới năm 1984 và trong “Quarterly Magazine AMBITIOUS FRIENDS của cộng đồng sắc tộc Liverpool Sydney năm 1999.

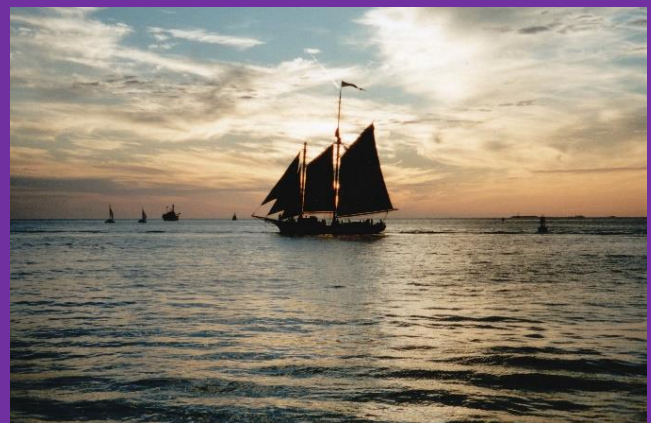
Thay Tiếng Thơ Dài.

Vào thu chẳng hoa Cúc vàng,
Mưa Ngâu về giữa bàng hoàng lệ rơi,
Bến giang đầu đã chia đôi,
Nghìn trùng xa cách ngậm ngùi xót xa.

Thương Người, thương xót phận ta,
“Gương xưa vắng bóng, Áo đà phai hơi”. *
Vườn xưa tiếng dế ngậm ngùi,
Tàn trăng, ủa lá, nửa đời đắng cay!

Người đi...thao thức đêm dài,
Mà Người ở lại phận đời héo hon!
Thôi thì cũng chỉ “Vì con”
Cho nhau một chữ vàng son cuộc tình.
Ước gì “Gương vỡ lại lành”,
Vườn xưa lại thấy chúng mình chung đôi!

Trần Nguyễn Diệu Nguyên.
Newcastle khuya 09/01/2005.

* “Đập vỡ gương xưa tìm lấy bóng,
Xếp tàn y lại để dành hơi”.